

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. III. De natiuitate Iosaphat: quidque de eo Astrologi prædixerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

50 BARLAAM ET IOSAPHAT
tes, aduersus mundi rectores tenebrarum
huius seculi, aduersus spiritalia nequitia,
vt ait beatus Paulus, *dimicans*. Cum igitur
ille abiisset, Rex grauiore iracundia
concitatus, ac rionem persecutionem
aduersus monasticum agmen exercere,
maioreq; honore simulacrorum cultores
ac sacerdotes afficere cœpit.

DE NATIUITATE IOSAPHAT:
quidque de eo Astrologi praxerint.

CAPVT III.

CUM autem Rex in tam graui errore
atq; impostura versaretur, nascitur
ei elegantissima forma filius, atq; ex ea
pulchritudine, quæ ipsi affusa erat, id
quod futurum erat præsignâs. Sic enim
sermone ferebatur, in illa terra puerum,
pari pulchritudine, ac venustate nusquã
exitisse. Rex autem ob pueri natiuitatem,
maximo gaudio perfulsus, cū Iosaphat
nominauit: atq; ad idolorũ templum
demens se contulit, vt dementiorib. sacrificia
offerret, laudesq; ad edendã grati animi
significationem persolueret: ignorans
nimirum, quisnam bonorum omnium
verè author esset, ad quẽ spirituale
sacrificiũ adhiberi deberet. Ille igitur
rebus inanimis, & surdis filij ortũ
acceptum

*Iosaphat
pulchritudo.*

acceptum ferens, quaque versum missis
nuncijs plebem ad eius natalitia cele-
branda cogendam curabat. Accernere
erat omnes Regis metu confluentes, se-
cumq; ea, quæ ad sacrificium accom-
modata erant, afferentes, pro cuiusque
scilicet facultatum modulo, atq; erga
eum benevolentia. Præsertim autem,
ipse stimulos eis ad munificentiam admo-
uebat, ut qui quâ plurimos, & maximos
boues mactâdos offerret. Atq; ad hunc
modum luculentissimo festo peracto,
omnes, tam qui Senatorij ordinis erant,
magistratuq; fungebantur, quâ militum
manum, atq; etiam plebeios & ignobi-
les amplissimis donis prosequeretur.

In ipso autem natalitiorum filij solenni
die, delecti viri circiter quinquaginta,
qui in ea Chaldæorum sapientia, quæ in
conspiciendis, notandisque sideribus
versatur, studium, atq; operam colloca-
rant, ad regem cõuenerunt. Quos cum *Rex A-*
Rex propius ad se accedere iussisset, de *strologos*
singulis percunctabatur, quidnam puer *de filio e-*
in lucem editus futurus esset. Illi autem *sulit,*
longâ consideratione habitâ, futurum di-
cebant, ut opibus, ac potentia floreret,
atque omnes, qui regnum ante ipsum
obtinuissent, superaret.

Vnus vero Astrologus, qui socios

C 2 omnes

*Iosopha
prædicitur
futurus
Christia-
nus.*

Num. 23.

*Rex omnes
molestias
procul à fi-
lio arcere
stul.*

omnes suos eruditione anteibat, his verbis usus est: Quantum ex siderū cursu addiscere possum, O Rex, filij, qui nunc ex te ortus est, amplitudo atque profectus non in tuo regno erit, sed in altero præstantiore, atq; incomparabiliter excellentiore. Atque ipsum Christianorum quoq; religionem, quam tu insectaris, arrepturum existimo: nec eū ab hoc scopo ac spe aberraturam puto. Hæc scilicet dixit Astrologus, ut olim Balaam: non quod Astrologia veritate nitatur, sed quod Deus, ut omnis impijs excusatio amputaretur, veritatem per ipsos aduersarios ostenderet.

Rex autem, ut hæc intellexit, eiusmodi nuntium grauitè ac molesto animo excepit, voluptatemque suam inuestitia interrumpi sensit. Nihilominus tamen, in priuata quadam Ciuitate, pulcherrimo palatio extructo, splendidaque domo elaborata, illic filium collocauit, iussitque ut exactis primis ætatis annis, nullis ad eum accessus pateret. Atque Pædagogus ipsi, & Ministros ætate florentes, eximiaque forma præditos constituens, hoc ipsis mandauit, ut nihil eorū, quæ in hac vita molesta sunt, perspectum ipsi facerent, non mortem, non senectutem, non morbum, non paupertatem,

pertatē, non quidquam aliud molestiā,
 quodq; ipsi oblectationem interpellare
 posset: verum omnia iucunda & cum
 suavi fructu coniuncta proponerent, vt
 in his ipsius animus, cum voluptate, ac
 delicijs versans, nihil omnino rerum fu-
 turarum cogitatione complecti posset,
 ac ne verbo quidem tenus de Christi re-
 ligione, ipsiusq; decretis quidquam au-
 diret. Nam hoc præ omnibus rebus ipsi *Dæmon*
 occultare in animo habebat, Astrologi *mortis o-*
 nimirum vaticinium veritus. Quod si *bluionem*
 ministrorum aliquem in morbum inci- *procurat.*
 dere contigisset, eum statim illinc eijci
 iubebat, alterumq; nitidum optime-
 que valentem ipsi substituebat: vt ne
 quid omninò salebrosi, atque acerbi in
 filij oculos incurreret. Ad hunc mo-
 dum se Rex gerebat, atque hæc cogita-
 bat, & agebat. Videns enim non vide-
 bat: & audiens non intelligebat.

Cùm autem certior factus fuisset, *Impiorum*
 monachos nonnullos (quorum ne ve- *in Mona-*
 stigium quidem vllum reliquum esse *chos ediū.*
 putabat) adhuc superesse, iracundia æ-
 stuabat, atq; acerrimo imperu in eos fe-
 rebatur, ac præcones passim totâ vrbe
 & regione procurfare imperabat, qui e-
 dicerent, ne monastici ordinis quisquã
 vsquam omninò post triduum inueni-

34 BARLAAM ET IOSAPHAT

retur: quod si inueniretur, flammis ad-
diceretur. Hi enim sunt, inquit, in-
quiebat, quorum autoritate popul^o adducitur
ut eum, qui cruci suffixus est, pro Deo
colat. Interea autem huiusmodi quid-
dam accidit, quod maiorem ipsi indi-
gnationem excitavit, eumque mona-
chis infensorem reddidit.

DE PRINCIPE QUODAM

Christianam fidem occultè proficiente:

Et de duobus Monachis exustis.

CAPVT IV.

INter homines dignitate præditos
quidã erat, qui primas in aula obtine-
bat, vir elegãti vita, ac fidei pietate, qui-
que salutis suæ operam summo studio
dabat: occultè tamen, ob Regis metũ.
Quamobrem nonnulli, ob eam, qua a-
pud Regem pollebat, autoritatem ipsi
invidentes, eum criminari studebant, ac
summopere laborabant. Et quidem
cum Rex aliquando satellitum manu
pro suo more sepius, ad venationẽ pro-
fectus fuisset, in venatorũ numero pro-
bus ille vir erat. Cũ autem ipse solus
ambularet (diuino, ut opinor, consilio
ita ferente) hominem inter densas ar-
bores humi prostratum, ac pede à fera
quadam grauitè contritum, offendit.

Qui

Nicodemus.

Inuidia.